

Boğaziçi kampusunda Starbucks ayaklanması

Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri, ekim ayında açılan Starbucks'ı işgal etti. Orada gecelediler, peynir ekmeğe yediler, hatta menemen pişirdiler. Bazı hocalar derslerini kafenin içinde verdi. "Biz doğru dürüst yemek yiyemezken okulumuzda küresel, ticari şirketleri kabul etmiyoruz" diyorlar. İşgalci olmayan öğrenci de destek veriyor: "Memlekette özgürlük ya da en azından sanrısı var nihayetinde!"

Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri, Ekim ayında Güney Kampüs'te açılan Starbucks'ı önceki gün işgal etti. Öğrenciler, "Üniversitemizde uluslararası şirketlerin mekân açmasına karşıyız" diyor.

Boğaziçi Üniversitesi Güney Kampüs'te öğrencilerin "işgal" ettiği Starbucks'ın yerini sorduğumuz öğrenci, "Merdivenlerden inince sağda" deyip duraklıyor: "Ama orada ne olduğundan haberiniz var mı? Dikkatli olun."

Duvarlarda "Direniş de sermaye kadar küreseldir", "Reddet diren" yazıları var. İçerisi piknik alanından farksız, etrafa onlarca yiyecek içecek saçılmış: Zeytin, peynir, ekmeğe, salatalık, mandalina, süt...

Az ileride bir akademisyen öğrencilere ders veriyor. İki adım ötede menemen pişiyor. "Benimle konuşacak birini arıyorum. Rektörlükten geldim" diye öğrencilere seslenen kırmızı paltolu bir hanımefendi, "Temsilci olmaz. Hepimizle konuşabilirsiniz" yanıtını alınca gitmeye davranıyor.

Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Tereza Varnalı, öğrencileri dinlemeye gelmiş. İçeri davet ediliyor ancak "işgal" e destek veriyormuş gibi görünmemek için kabul etmiyor. Varnalı, tek bir temsilciyle görüşmekte kararlı ancak öğrenciler de inatçı. Herkese söz hakkı tanınması gerektiğini savunan gençler karşısında sonunda pes ederek, "Tamam, hepinizi teker teker dinleyeceğim" diyor. Anında tabureler getiriliyor, sigaralar yakılıyor. Kahve yok ama isteyene çay bedava. Moderatör seçiliyor, öğrenciler el kaldırarak söz alıyor. Boğaziçililerin ortak derdi, yönetimin karar mekanizmalarında söz sahibi olamamak.

Kampüsteki yaşam alanlarına kendilerine sorulmadan müdahale edilmesinden rahatsız olan öğrenciler, yemekhanede ucuz ve kaliteli yemek yiyemediklerine sitem ediyor:

"Biz doğru dürüst yemek yiyemezken okulumuzda küresel, ticari şirketleri kabul etmiyoruz."

'Eyleme tamam ama işgal olmaz'

Varnalı'ya göre, öğrenciler eylem yapmakta özgür ancak işgal olmaz. "Neden işgal kelimesi kulağa kötü mü geliyor?" Cevap: Evet. Kampüs mekânın yaşanabilir olmasını isteyen öğrenciler, sayısı gittikçe artan ticari mekânlarda kendilerini öğrenci gibi hissedememekten şikâyetçi. Derken konu yurt ücretlerine, ücretsiz ulaşımına, hakkında soruşturma açılan öğrencilere geliyor.

Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü son sınıf öğrencisi Faruk, rektörlükten uyarı almalarına rağmen geceyi burada geçirenlerden. Tutanak tutulmuş, soruşturma açılacağı söylenmiş. Arkadaşlarıyla Cuma günü yüksek lisans sosyoloji dersini burada yapmayı kararlaştırmışlar, hocaları da destek vermiş. Süresiz işgal var yani.

Tarih bölümü 2. sınıfta okuyan Şeyda, kampüse "havalı" mekânlar açılmasını protesto ediyor: "Üniversitemizde uluslararası şirketlerin mekân açmasına karşıyız. 'Zengin' ve 'fakir'ler için iki ayrı yemek alanı mevcut. Yemekhanede 'halk' yemeği 2 lira 250 kuruşken, üst kattaki yerde tavuk yemeği 6 lira. Ders bitince kimi aşağı iniyor, kimi yukarı çıkıyor. Bu tarz ticari mekânlar açarak kampüsümüzü Central Park havasına sokmaya çalışıyorlar ama biz bunu istemiyoruz."

Belgesel sinema hocası Can Candan, öğrencilerine destek vermek için "işgal" alanına gelerek dersini burada anlatan akademisyenlerden: "Türkiye'de pek alışık değiliz ama üniversite gibi bir yerde öğrencilerin de söz hakkı olması gerekiyor. Üniversitenin yapısında sadece rektörlük yok. Kampüsün nasıl kullanılacağıyla ilgili herkese söz hakkı verilmesi gerekli. Öğrenciler bugün burada bunu söylüyor. Eğer öğrenciler böyle bir mekân istemiyorsa, kapatılması lazım."

Meslektaşları arasında farklı tepkiler verenler olmuş ancak Can Bey üniversitelerde marka yerlerin açılmaması gerektiği görüşünde: "Dünya çapında yapılan işgal hareketlerinde de aynı talep var: 'Bu bizim hayatımız, nasıl yaşayacağımız konusunda söz hakkımız olmalı.' Kimse gelip bana da sormadı. Bir baktık dönem başında açılmış. Üniversiteler markasız yerler olmalı."

Öğrenciler dışarıda derslerini anlatırken, içeride kahve almaya gelmiş bir genç adama rastlıyoruz. Doktora öğrencisi olduğunu ancak "işgalciler"den olmadığını söylediğini söyleyen öğrenci durumundan rahatsız değil: "Siddet olmadı benim kahve almama

engel olmadıkları sürece herkes istediğini yapmakta serbest. Memlekette özgürlük ya da en azından sanrısı var nihayetinde!”

